

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/326/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212218288
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1212218288.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobcu: F. K. E., J. XX.XX.XXXX, G. G. W.. Č.. XX, G., zast. advokátskou kanceláriou Mikáči, s.r.o., Prievozská ul. č. 4, Bratislava, proti žalovanému: STADA PHARMA Slovakia, s.r.o., Digital Park III, Einsteinova ul. č. 19, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou LEGAL ART, s.r.o., Michalská 14, Bratislava, o 79.464,- eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 31. marca 2017, č. k. 52C/139/2012- 292, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.260,56 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol, vyslovil, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,2 % a žalovanému uložil povinnosť nahradiť štátu trovy konania 237,91 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca je vlastníkom rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele č. XXXXX/X vo výmere 116 m² - zastavané plochy a nádvoria (výpis z LV pre kat. úz. V. Č.. XXX). Dňa 02.10.2003 uzavrel žalobca ako prenajímateľ so žalovaným ako nájomcom zmluvu o nájme nebytových priestorov, predmetom ktorej bol nájom nebytových priestorov v administratívnej budove na G. Č.. XX I. G. a to: kancelárske priestory nachádzajúce sa na K. administratívnej budovy v celkovej výmere 90 m² tak, ako sú vyznačené na pôdoryse K. G. podľa prílohy č. 1 zmluvy a 3 parkovacie boxy vo dvore. Podľa čl. II predmetnej zmluvy výška ročného nájomného za prenajaté nebytové priestory bola dojednaná sumou 360.000,- Sk ročne t. j. 30.000,- Sk mesačne. Nájomca bol povinný uhrádzať nájomné (90.000,- Sk) štvrťročne vždy do 15. dňa daného mesiaca príslušného štvrťroka bankovým prevodom na účet. Podľa čl. III bod 2 predmetnej zmluvy zmluva bola dojednaná na dobu určitú do októbra 2006. V prípade, že nájomca požiadala prenajímateľa o predĺženie nájmu najneskôr tri mesiace pred koncom dohodnutej doby nájmu, predlžuje sa doba nájmu o ďalšie dva roky do októbra 2008. Dňa 18.05.2005 uzavreli sporové strany dodatok č. 1 k zmluve o nájme nebytových priestorov, ktorým došlo k zmene čl. I predmetu zmluvy a to tak, že predmetom užívania sa stali kancelárske priestory nachádzajúce sa na X. K. administratívnej budovy v celkovej výmere 95 m², tak ako sú vyznačené na pôdoryse X. K. podľa prílohy č. 1 tohto dodatku a priestory v oblasti N. eventuálneho L. K. o výmere 10 m². V čl. II. dodatku je uvedené, že nájomné za prenajaté

priestory bolo dohodnuté za kancelárske priestory na I. poschodí v sume 33.000,- Sk mesačne a za skladové priestory v suteréne bola dohodnutá cena 8.000,- Sk mesačne. Dňa 05.05.2008 uzavreli sporové strany dodatok č. 2 k zmluve o nájme nebytových priestorov, podľa ktorého došlo k zmene čl. I predmetu zmluvy a to tak, že predmetom nájmu sa stal skladový priestor nachádzajúci sa vo L. N. administratívnej budovy vo výmere cca 20 m². Z čl. 2. Tohto dodatku vyplýva, že došlo k zmene nájomného a to tak, že nájomné za obdobie od 01.02.2008 do 30.06.2008 bolo stanovené dohodnutou sumou 136.000,- Sk, platba bude uhradená bankovým prevodom na účet prenajímateľa najneskôr do 30.06.2008. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 05.06.2008 mu bola na účet pripísaná platba vo výške 136.000,- Sk s popisom nájomné doplatok, dodatok č. 2. Oznámením o ukončení trvania zmluvy o nájme nebytových priestorov z 21.05.2012 žalovaný oznámil žalobcovi, že k ukončeniu trvania právneho vzťahu založeného zmluvou o nájme nebytových priestorov dôjde podľa § 676 ods. 2 Obč. zák. dňa 30.09.2012. Na stretnutí dňa 04.06.2012 žalovaný potvrdil, že od 01.07.2008 užíval skladový priestor nachádzajúci sa vo zvýšenom suteréne administratívnej budovy v celkovej výmere 90 m² aj s upratovacou službou do 30.05.2012. Dňa 12.09.2012 strany sporu uzavreli dohodu o skončení nájmu nebytových priestorov, v ktorej sa dohodli, že zmluvný vzťah založený zmluvou o nájme nebytových priestorov v znení dodatkov č. 1 a č. 2 sa ukončuje dohodou dňom 01.10.2012. Prenajatý a užívaný nebytový priestor bol nájomca povinný uvoľniť a odovzdať dňa 01.10.2012. Z protokolu o odovzdaní a prevzatí nebytových priestorov z 01.10.2012 vyplýva, že žalovaný na základe predmetnej zmluvy o nájme nebytových priestorov v znení dodatkov č. 1 a 2 užíval kancelárske priestory na X. K. vo výmere 95 m² a skladové priestory na L. K. vo výmere cca 90 m² v budove na G. W.. Č.. XX I. G.. Tieto užívané priestory na základe čl. VII. ods. 3 zmluvy o nájme nebytových priestorov nájomca odovzdáva a prenajímateľ ich preberá. Z e-mailovej komunikácie sporových strán súd prvej inštancie zistil, že žalovaný zaslal dňa 04.09.2009 žalobcovi návrh zmluvy o nájme nebytových priestorov, kde predmetom zmluvy mal byť nájom nebytových priestorov v administratívnej budove na G. W.. Č.. XX a to kancelárske priestory nachádzajúce sa na X. K. v celkovej výmere 95 m², priestory v N. eventuálneho zníženého prízemí v celkovej výmere 90 m² a 4 parkovacie boxy vo dvore. Nájomné bolo navrhnuté za kancelárske priestory sumou 1.100,- eur mesačne, za suterénne skladové a kancelárske priestory sumou 863,- eur mesačne.

3. Žalobca tvrdil, že žalovaný dohodnuté nájomné podľa dodatku č. 2 vo výške 136.000,- Sk uhradil dňa 05.06.2008. Po skončení dohodnutej doby nájmu žalovaný užíval prenajaté priestory naďalej, riadne platil dohodnuté nájomné za kancelárske priestory a za skladové priestory v L. K. o výmere 10 m², za odber energie a vody a žalobca nepodal proti tomu návrh na vypratanie. Žalobca mal za to, že podľa § 676 ods. 2 Obč. zák. sa zmluva o nájme nebytových priestorov obnovila za tých istých podmienok, za akých bola dohodnutá pôvodne. Uviedol, že túto skutočnosť nepopiera ani žalovaný, ktorý mu listom z 21.05.2012 oznámil ukončenie nájomného vzťahu, v ktorom cituje uvedené ustanovenie Obč. zák. Žalobca na základe žiadosti žalovaného s účinnosťou od 01.07.2008 odovzdal žalovanému do užívania skladové priestory v L. K. v budove na G. W.. Č.. XX I. G. o výmere 90 m². Rozšírenie predmetu nájmu skladových priestorov z pôvodne prenajatých a užívaných 20 m² bolo zrealizované fakticky, bez uzavretia ďalšieho dodatku k pôvodnej zmluve. Konateľky žalovaného na stretnutí so žalobcom zo dňa 04.06.2012 písomne potvrdili, že žalovaný užíval tieto priestory, protokolárne ich žalobcovi neodovzdal ani po tomto termíne, má ich uzamknuté a fakticky ich užíva aj po 31.05.2012. Skladové priestory v L. K. o výmere 10 m² užíva žalovaný na základe Dodatku č. 1 a platí za ne nájomné. Na zvyšnú časť užívaného skladového priestoru nebol so žalovaným uzavretý dodatok k zmluve o nájme nebytových priestorov. Uviedol, že podľa § 3 zák. č. 116/1990 Zb. zmluva o nájme nebytových priestorov musí mať písomnú formu a teda aj dodatok by mal byť v písomnej forme. Preto ohľadom užívania časti skladových priestorov o výmere 80 m² nedošlo k platnému uzavretiu nájomnej zmluvy, resp. dodatku k už uzavretej zmluve. Žalobca mal za to, že žalovaný fakticky užíval skladové priestory o výmere 80 m² od 01.07.2008 bez právneho dôvodu a preto sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil a je povinný toto bezdôvodné obohatenie vydať.

4. Z tohto skutkového stavu súd prvej inštancie vyvodil záver, že žaloba je dôvodná iba čiastočne. Dodatkom č. 1 došlo k prenajatiu kancelárskeho priestoru nachádzajúceho sa na F. K. administratívnej budovy v celkovej výmere 95 m² a priestoru v oblasti N., D. L. K. - skladové priestory o výmere 10 m². Nájomné za kancelárske priestory bolo dohodnuté v cene 33.000,- Sk mesačne a za skladové priestory v cene 8.000,- Sk mesačne. Dodatkom č. 2 boli prenajaté ďalšie časti skladového priestoru nachádzajúceho sa vo L. N. administratívnej budovy vo výmere 20 m² a nájomné za obdobie od 01.02.2008 do 30.06.2008 bolo dojednané sumou 136.000,- Sk, platba mala byť uhradená najneskôr

do 30.06.2008. Spolu teda žalobca žalovanému prenajal 30 m2 skladových priestorov (dodatok č. 1 a 2). Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný uhradil žalobcovi všetky platby nájomného vyplývajúce z nájomnej zmluvy a jej dodatkov. Žalovaný teda uhradil žalobcovi aj za užívanie 30 m2 skladových priestorov v N. vo vlastníctve žalobcu. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný užíva skladové priestory v rozlohe 90 m2. Vykonaným znaleckým dokazovaním (znalecký posudok znalca Doc. Ing. Michala Holíka, PhD. č. XX/XXXX) bolo preukázané, že predmetné skladové priestory, ktoré znalec pri obhliadke technicky zameral, majú rozlohu 73,66 m2. Z toho je teda podľa súdu prvej inštancie zrejmé, že výmera skutočne žalovaným užívaného skladového priestoru vo vlastníctve žalobcu predstavovala 73,66 m2 a teda nekorešpondovala s dohodnutým užívaním podľa nájomnej zmluvy a jej dodatkov, kde bolo dohodnuté užívanie skladového priestoru v suteréne v rozlohe 30 m2. Strany neuzavreli zmluvu o výpožičke, ako to tvrdil žalovaný, ani nedošlo k písomnej zmene nájomnej zmluvy a k rozšíreniu predmetu nájmu skladových priestorov v suteréne. Žalovaný reálne užíval skladové priestory vo výmere 73,66 m2, t. j. vo výmere väčšej, než si strany dohodli v zmluve v znení jej dodatkov (t. j. 30 m2), čím išlo o užívanie týchto priestorov bez právneho dôvodu, teda nad rámec predmetnej zmluvy v znení jej dodatkov. Keďže žalovaný užíval predmetné skladové priestory vo výmere 43,66 m2 bez právneho dôvodu, na úkor žalobcu sa bezdôvodne obohatil a toto bezdôvodné obohatenie je povinný žalobcovi vydať. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku č. XX/XXXX, podľa ktorého výška všeobecného mesačného nájomného za 1 m2 za užívanie obdobných priestorov, ako sú priestory nachádzajúce sa na L. K. G. na G. W. Č. XX I. G., ktoré žalovaný užíval ako skladový priestor v období 01.08.2010 až 31.05.2012, mohla dosiahnuť hodnotu 8,60 eur za 1 m2. Vzhľadom na tieto závery súd prvej inštancie vyčíslil výšku bezdôvodného obohatenia sumou 8.260,56 eur ($43,66 \text{ m}^2 \times 8,60 \text{ eur} = 375,476 \text{ eur}$ mesačne $\times 22$ mesiacov za obdobie od 01.08.2010 do 31.05.2012 = 8.260,56 eur). Z týchto dôvodov súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.260,56 eur z titulu vydania bezdôvodného obohatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. s tým, že o ich výške rozhodne pol právoplatností rozsudku samostatným uznesením.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobe vyhovie. Uviedol, že nesúhlasí so závermi znaleckého posudku znalca Doc. Ing. Michala Holíka, PhD., z ktorého vychádzal súd prvej inštancie. Výška obvyklého nájomného podľa žalobcu nezodpovedá výške nájomného v lokalite, v ktorej sa nachádza predmetná nehnuteľnosť. V rámci použitej porovnávacej metódy znalec podľa žalobcu do porovnania zahrnul nehnuteľnosti, cenu nájmu ktorých vzhľadom na ich polohu nemožno považovať za relevantnú (S. Č. K. G.). Súd prvej inštancie mal podľa žalobcu vziať do úvahy individuálne dohodnutú výšku nájomného sporovými stranami. Veľkosť užívaného priestoru potvrdila S. L. I. - konateľka právneho predchodcu žalovaného v zápise zo stretnutia dňa 04.06.2012, v ktorom uviedla, že žalovaný užíval skladové priestory v celkovej výmere cca 90 m2. Ďalej žalobca v odvolaní poukázal na zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu z 29.01.2015, č. k. 6Co/519/2013- 131, v ktorom odvolací súd uviedol, že výška bezdôvodného obohatenia sa bude rovnáť nájomnému, ktoré by žalovaný za obvyklých okolností musel platiť na základe nájomnej zmluvy. Podľa žalobcu sa výška bezdôvodného obohatenia rovná výške nájomného dohodnutého stranami v nájomnej zmluve. V dodatku č. 2 bolo nájomné za skladové priestory dojednané sumou 45,15 eur/1m2, mesačné nájomné za 80 m2 teda predstavuje sumu 3.612,- eur a za 22 mesiacov sumu 79.464,- eur.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný užíval časť skladových priestorov nachádzajúcich sa v nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu, teda užíval aj také priestory, ktoré neboli predmetom nájomnej zmluvy v znení jej dodatkov. Sporná bola výmera týchto skladových priestorov. Súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku č. XX/XXXX, v ktorom znalec po premeraní uviedol, že výmera predmetných skladových priestorov reálne užívaných žalovaným predstavuje 73,66 m2. Žalobca v odvolaní vyjadril nesúhlas s týmto záverom znalca. S touto jeho odvolacou argumentáciou je však v rozpore prednes právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 19.12.2016 (č. I. 266, 267). Na tomto pojednávaní totiž právny zástupca žalobcu uviedol: „My nespochybňujeme výmeru, ktorá je uvedená v znaleckom posudku, ani ktorú si premeral certifikovaným meradlom žalovaný a od tejto výmery nebytového priestoru treba podľa nášho názoru odrátať 10 m2, za

ktoré bolo nájomné platené. Nijakým spôsobom nesporujeme výmeru 63,66 m², ako tvrdí žalovaný.“ To znamená, že žalobca v odvolaní vyjadril nesúhlas s niečím, s čím v priebehu prvostupňového konania súhlasil. Okrem toho, žalobca v odvolaní ani nevysvetlil, na akom základe považuje výmeru skladových priestorov užívaných žalovaným 73,66 m² za nesprávnu. Poukázal v tejto súvislosti iba na zápis zo stretnutia konaného dňa 04.06.2012, na ktorom konateľka právneho predchodcu žalovaného uviedla, že žalovaný užíval skladové priestory vo výmere cca 90 m². Je však nepochybné, že spomenutá konateľka na rozdiel od znalca nevykonala premeranie predmetných priestorov a preto jej vyjadrenie nemožno považovať za relevantné.

8. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie postupoval v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vyjadreným v zrušujúcom uznesení z 29.01.2015, č. k. 6Co/519/2013- 131. V odôvodnení tohto uznesenia odvolací súd okrem iného uviedol: „Výška bezdôvodného obohatenia sa bude rovnať výške nájomného za užívanie obdobných nebytových priestorov v danom mieste (V., V.. Q. G. F.) v rozhodnom čase (01.08.2010 - 31.05.2012). Inými slovami, výška bezdôvodného obohatenia sa bude rovnať nájomnému, ktoré by žalovaný za obvyklých okolností musel platiť na základe nájomnej zmluvy.“ Ide o tzv. obvyklé, resp. všeobecné nájomné. Odvolacia argumentácia žalobcu neobstojí z dôvodu, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia a nie zaplatenie nájomného na základe nájomnej zmluvy. Ide tu o dva rôzne právne tituly, ktoré nemožno zamieňať. Výška bezdôvodného obohatenia v podobe tzv. obvyklého nájomného preto nemôže byť zhodná s nájomným dojednaným v predmetnej nájomnej zmluve, ako sa mylne domnieva žalobca. Nájomné vyplývajúce z nájomnej zmluvy totiž nie je tzv. obvyklým nájomným.

9. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že podľa znaleckého posudku č. 37/2016 obvyklé - všeobecné mesačné nájomné predstavuje 8,60 eur/1 m². Právny zástupca žalobcu sa k tomuto znaleckému posudku pokiaľ ide o výšku tzv. obvyklého nájomného vyjadril na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 19.12.2016 takto: „Máme za to, že nájom je vo výške 45,15 eur/1 m² tak, ako sme uviedli v žalobe. Na žalobe v celom rozsahu trváme. Iné návrhy na dokazovanie nemáme.“ Následne súd prvej inštancie v zápisnici o tomto pojednávaní uviedol: „Súd uvádza, že v rámci koncentračnej zásady neboli žalobcom navrhnuté žiadne dôkazy. Pokiaľ ide o návrh žalobcu na kontrolné znalecké dokazovanie, súd opakovane poučil procesné strany na platnú procesnú úpravu. V rámci uplatneného dokazovania bol iba navrhnutý výsluch znalca, ktorý bol ustanovený pred účinnosťou nového C.s.p.“ Z tejto formulácie súdu prvej inštancie vyplýva, že právny zástupca žalobcu na uvedenom pojednávaní zrejme navrhol vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania. K tomu však treba uviesť, že znalecký posudok č. XX/XXXX bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 19.07.2016 (teda už za účinnosti Civilného sporového poriadku). Vzhľadom na zásadu koncentrácie konania vyjadrenú v ust. § 153 C.s.p. je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že prostriedok procesného útoku - návrh na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania mohol právny zástupca žalobcu uplatniť už skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (§ 153 ods. 1 C.s.p.). Návrh na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania však právny zástupca žalobcu uplatnil až na pojednávaní konanom dňa 19.12.2016, teda neuplatnil ho včas. Súd prvej inštancie preto nepochybil, keď v zmysle § 153 ods. 2 C.s.p. neprihliadol na návrh právneho zástupcu žalobcu na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania. Vzhľadom na to, že vyžiadanie odborného vyjadrenia od odborne spôsobilej osoby (§ 206 C.s.p.), rovnako ako aj nariadenie znaleckého, prípadne kontrolného znaleckého dokazovania (§ 207 C.s.p.) je podmienené návrhom sporovej strany a - ako je to uvedené vyššie - žalobca návrh na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania neuplatnil včas, v dôsledku čoho naň súd prvej inštancie neprihliadol, súd prvej inštancie ani nemal inú možnosť, než vychádzať zo znaleckého posudku č. XX/XXXX. K samotnej výške všeobecného mesačného nájomného (obvyklého nájomného) stanovenej znalcom odvolací súd uvádza, že znalec v posudku svoj nálezh logicky a presvedčivo odôvodnil, pričom správne vychádzal z porovnávacej metódy, v rámci ktorej porovnal údaje o nájomnom v 5 porovnateľných priestoroch v okrese G. F. (viď str. 8 až 10 posudku). Odvolací súd je zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že tu nie je dôvod pochybovať o správnosti predmetného znaleckého posudku.

10. Z uvedeného vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a preto ho v tomto výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

11. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 8.260,56 eur nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť. To isté sa týka aj výroku rozsudku

súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 237,91 eur.

12. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a priznal ich náhradu žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku vo veci samej samostatným uznesením (§ 262 ods. 2, v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovoliacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovoliací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovoliateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).